

var bange for Princippet, ogsaa fordi han frygtede for, at vi ikke vidste, hvor vi gled hen, og at vi saa let vilde komme ind paa at give tre Fjerdedels Tilskud til de fremtidige Privatbaner. Jeg havde oprullet et Billede af private Baner Nord for Limfjorden, og havde nævnt tre forskellige Anlæg, og nu tænkte han sig Muligheden af, at vi ogsaa kunde komme til at give tre Fjerdedels Tilskud til disse Baner. Det ærede Medlem for 6te Kreds, som beklagede sig over den Uret, der var begaaet paa Fyn, kunde, forekommer det mig, endogsaa se paa Kortet, at der rimeligvis vilde fremkomme Krav i saa Henseende. Jeg har aldrig tænkt mig, at der skulde blive rejst Krav om et Tilskud af tre Fjerdedele til disse Baner, lige saa lidt som at der fra private Baner, som kun have lokal Interesse, skulde kunne være Tale om at rejse Krav om at gaa bort fra de almindelige Regler, der en Gang ere slaaede fast ved Loven af 8de Maj 1894. Jeg tror derfor, at man kan spare sig alle Bekymringer og al Betænkelighed i saa Henseende og trygt stole paa, at der her intet som helst Præcedens skabes for Fremtiden ved denne Lov.

Medens jeg opholder mig ved dette Spørgsmaal, kan jeg ikke undlade at tilføje, at naar man taler om, at Fyn er forurettet, er der dog f. Eks. anlagt en Statsbane fra Nyborg til Ringe; medens det, der er anlagt af Fjerritslev Tværbanen, er anlagt som en Privatbane; Resten venter endnu paa den endelige Hjælp. — Der er et andet Punkt, som er kommet frem fra det ærede Medlem for 3dje Kreds, og som ogsaa forvoldte ham Betænkelighed — det ærede 2det Medlem for 6te Kreds var derimod ikke inde paa denne Betragtning. Han savnede Oplysninger om Forslaget. Han havde set eller hørt Tale om et Overslag, jeg tror det var i 1894, der satte Anlægskapitalen til 205,000 Kr. pr. Banemil, men naar vi saa hen til, hvorledes Forholdene nu havde udviklet sig, idet saavel Materiellet som Arbejdslønnen var bleven dyrere, vilde dette Overslag ikke holde Stik, og vi ville derfor komme op til et højere Beløb, og han ansaa det for ønskeligt, om man fik Oplysninger om den pekuniære Side af Sagen, og om Rækkevidden af, hvad der her foreslaas. Jeg maa da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Gang de 29 Privatbaner bleve vedtagne paa Loven af 8de Maj 1894, savnede vi for de allerflestes Vedkommende netop de samme Oplysninger. Der var for adskillige af dem ikke Tale om Overslag, og for en hel Masse af dem var der heller

slet ikke Tale om noget som helst bestemt med Hensyn til Baneretning eller Vidde, ja ikke en Gang om Banelegemets Karakter. Om en af de 29 Baner staar der, som ærede Medlemmer ville se, at den skal anlægges med Normalspor, nemlig Banen Aalborg—Hadsund. Sporvidden er ikke bestemt for en eneste af de øvrige 28. Forhaabentlig vil man derfor erkende, at i Retning af Oplysninger staar dette Forslag ikke tilbage for de Baner, der den Gang bleve vedtagne. I øvrigt er selve Banen vedtagen ved endelig Lov. Spørgsmaalet her er blot, om Statskassen skal give lidt mere eller mindre, om den skal udrede 300,000 eller 400,000 Kr. mere end i Loven bestemt. De manglende Oplysninger kunne højst dreje sig om en Forskel for Statskassens Vedkommende paa 100,000 Kr. Alt vel overvejet kan jeg ikke se, at den Forskel kan spille nogen Rolle. Naar der derfor har været Tale om at nedsætte Udvalg, forekommer det mig, at der ikke er mange Sager, der foreligge for dette høje Ting, hvor et Udvalg er saa lidt nødvendigt som for denne Sags Vedkommende.

Som allerede betonet fra forskellig Side er denne Sag meget simpel og let at gaa til. Her er kun Spørgsmaal om Ja eller Nej. De Oplysninger, der kunne tilvejebringes i Udvalget, kunne, saavidt jeg kan skønne, ikke udøve nogen som helst Indflydelse paa denne Afgørelse. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og atter anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Koch: Det er interessant at se og høre, naar man kommer ind paa Jærnbanesager, navnlig af denne Natur, hvor forandrede Forholdene da blive ogsaa i denne Sal. Alle Grupperinger høre op, og Folk ytre hver deres Mening om dette foreliggende Tilfælde, og denne Mening bestemmes som oftest af den Nærhed, hvori man selv staar til det Foretagende, man ønsker fremmet. Naar Sagen er saaledes, naar man altsaa ikke kan stole paa de almindelige Grupperinger her i Landstinget under saadanne Forhold, forekommer det mig ikke at være uberettiget, at man ogsaa nærer nogen Tvivl om de Løfter, som blive givne, naar der er Tale om at vedtage en Lov, som dog almindeligvis erkendes at være en Undtagelseslov. Jeg har en vis Tvivl om, hvorvidt disse Løfter i givne Tid virkelig vilde blive indfrieede, thi de samme Interesser maa jo gøre sig gældende, og man vil derfor se paa bedste Maade at komme fra, at hvad man den Gang ved-